

La Crònica

BUTLLETI INFORMATIU DE LA HONORABLE ASOCIACIÓ CAMINAIRES DE LA COSTA
FUNDADA PER GUIFRÉ GOL, JOSEP VENTURA i ORIOL SOLÀ

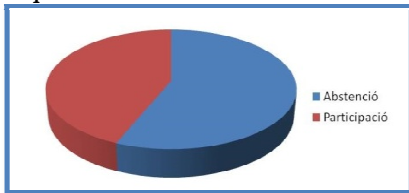
Edició quinzenal

Sortida del 30 de Setembre de 2015

Després de la limitada assistència a la primera sortida de la temporada, qui més que menys albergava l'esperança de que la segona sortida obtingues una participació significativa.

En això estàvem quant la meteorologia en va fer de les seves. La previsió per el lloc on pensàvem anar, el dia abans de la sortida, anunciava aigua i per acabar de adobar-ho el mateix dimarts l'informació meteorològica de diversos mitjans parlava de pluges intenses.

Alguns honorables Caminaires, pocs tot s'ha de dir, proposen ajornar la sortida esperant que la propera setmana el temps escampi. Després d'un intercanvi de "emilis" a poques hores de donar el tret de sortida es decideix mantenir la sortida i l'honorable **Oriol** fa una proposta, que hores després, es demostrarà que no sols era assenyada sinó tot un encert: degut a que el temporal es de llevant, anar més al oest per intentar esquivar-lo.

Així és que amb una abstenció del 56,25% del total del cens i una participació, per tant, del 43,75%, **SET** agosarats Caminaires es lleven molt d'hora molt d'hora per compartir una jornada d'esbarjo i companyonia.

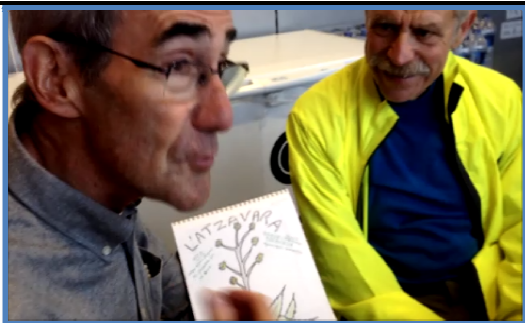
Els honorables **Guifré, Oriol, Joan, Jordi Puente, Marcel, Alfons i Josep Ramon**, amb els vehicles d'aquest dos últims, es troben a l'hora habitual al lloc de sempre. Sortim amb uns pocs minuts de retard i trobem una certa congestió de trànsit des de poc abans del nus de la Trinitat i fins passar el desviament que hi ha a la autopista de Manresa que porta al enllaç amb l'autopista AP7. A partir de Sabadell el trànsit és molt fluït i els cotxes agafen la seva velocitat de creuer òptima.

Hi ha converses de tot tipus encara que la principal és, com no podia ser d'altra manera, la de les passades eleccions al parlament de Catalunya i per descomptat el temps que ens pot fer. Tant embadalits estaven al cotxe de l'honorable **Alfons** amb la conversa del temps que sembla que han tingut un rampell i han volgut allargar-se fins Girona per comprovar les malifetes dels aiguats; afortunadament, poc després torna el seny, fan mitja volta i tornen al bon camí.

Uyyy! Amb l'embadaliment del relat no us he dit on anàvem; el destí previst era **Solsona** i el lloc de reagrupament dels dos cotxes la gasolinera de BonArea que hi ha a la entrada d'aquesta població. El de l'honorable **Josep Ramon** amb el nostre guia, l'honorable **Oriol** i l'estilitza't honorable **Jordi Puente** arriba primer i passada una estoneta arriba el segon cotxe amb l'honorable **Alfons** al volant i l'honorable **Guifré** de copilot, amb els soferts acompanyants, els honorables **Marcel i Joan**.

Son als voltants de les 9 i fins 2/4 de 10 ens hem reconfortat amb uns cafetons al bar de la mateixa estació de servei, acompanyats amb els croissantets que ja son part inseparable de les sortides del Grup Muntanyenc Caminaires de la Costa.

Aprofitant el moment, l'honorable **Marcel** reprèn les seves afamades i esperades classes de botànica. Aquest cop ens parla de l'atzavara, una planta que és originària del continent americà. Se li ha donat multitud d'usos, des de fer servir la fibra de les fulles per elaborar teixits, fins a elaborar licors com el pulque o el tequila. Aquesta planta és acaule, les fulles, llargues i carnosos, surten directament de la base. Té espines als marges, fet que fa que el seu maneig sigui complicat.

Presenta un fenomen conegut com a monocarpisme, només floreix una vegada a la vida, i després mor. Aquesta floració consisteix en el desenvolupament d'una tija de fins a 8 o 10 metres d'alçada, a la part superior de la qual trobem unes ramificacions on creixen les flors, de color groc verdós. Els ratpenats són els encarregats de dur a terme la pol·linització.

Bé, reconfortats amb els cafetons, els croissantets i la lliçó magistral que ens ha aportat nous coneixements, agafem els cotxes per traslladar-nos fis a dins de Solsona, a un lloc prou cèntric, per iniciar la caminada. Deixem els cotxes al carrer del Pallars, al costat del restaurant la Cabana d'en Geli i localització geogràfica a les coordenades 41°59'53,5" N – 1°31'11,6"E i comencem a caminar per un camí que durant un tros va al costat de la llitera del riu negre. El nostre primer destí és el **Pont de la Frau**.

El **Pont de la Frau**, destacat aqueducte, avui en desús. Està format per 6 grans i altes arcades, dues d'aquestes són de punt rodó i la resta són d'arc apuntat i un xic més reduïts. A l'antiga conducció d'aigües des de la Mare de la Font (de la qual resta un Pont, el pont dels Frares) obra probablement del tombant dels segles XIII-XIV. El nivell de l'aigua no era suficient i la instal·lació s'havia fet vella. El bisbe Lassala donà les aigües de la Font de Lladurs, que li pertanyia, i s'inicià aleshores (entre el 1776 i 1779) una obra admirable, a base de canals de pedra i els corresponents aqueductes, entre els quals es destaca el de la Frau.

Anomenat així pel lloc in està situat, consta de 6 arcades; la central d'uns 35 metres d'alçada i uns 14 metres de llum, tot fet amb pedra picada i d'1,60 m d'ample al cim. Per fer aquestes obres l'ajuntament rebia préstecs de particulars.

El camí és prou bo i encara que no plou, trobem alguns trossos una mica enfangats; res que no puguem solventar amb destresa i sense entrebancs. Les converses son variades i molt interessants; voldria reproduir-les totes però se'm fa difícil, unes (les referents a la física quàntica) per ser massa científiques per a la limitada intel·ligència d'aquest humil cronista i altres perquè podrien ferir la sensibilitat d'algun honorable lector, doncs la pormenoritzada descripció de certes practiques sexuals, amb amor o sense, potser no son del gust de la majoria.

Son ¾ d'onze quant arribem al **Pont de la Frau**. En aquest indret màgic a l'honorable **Jordi Puente** li surt de dintre el cor una senzilla estrofa, que simbolitza la determinació, el coratge, la valentia i la èpica de la honorable agrupació dels Caminaires de la Costa :

***"Set muntanyencs agosarats
busquen l'èpica desesperats"***

Mentre uns frueixen del esmorzar ni ha un parell que es dediquen a caçar bolets. En un tres i no rés i sense esforçar-se massa agafen uns quants camagroc i 3 magnífics exemplars de rovellons.

No hi manca ni la xocolata d'en Joan, la bota amb vi del Priorat de l'honorable **Alfons** i les pameles i els trepins de l'honorable **Marcel**.

A 2/4 de dotze reprenem la marxa que ens portarà al magnífic parc urbà de Solsona, el **Mare de la Font**. És un parc condicionat amb zones de picnic, a part de haver-hi un afamat restaurant del mateix nom que el parc, amb nombroses fonts d'aigua i un recorregut botànic molt ben documentat que acaba a un altra font i unes curioses escales que ens portaran al inici del camí que ens permetrà assolir el cim del Castellvell.

El **Castellvell de Solsona**, **Castell de Castellvell** o simplement **el Castellvell**, és un castell que es troba dalt de l'homònim turó de 848 metres d'altitud s.n.m. al municipi d'Olius a la comarca del Solsonès. Edificació d'origen força antic (al segle XI ja se l'anomenava el vell), és una important fortificació i talaia al nord-oest de la ciutat de Solsona. És un monument declarat bé cultural d'interès nacional. El Castellvell és dalt del turó de Castellvell, a 130 metres per sobre de la ciutat de Solsona, essent així, un mirador de primer ordre sobre tot el vinyet de Solsona i de gran part de la comarca del Solsonès.

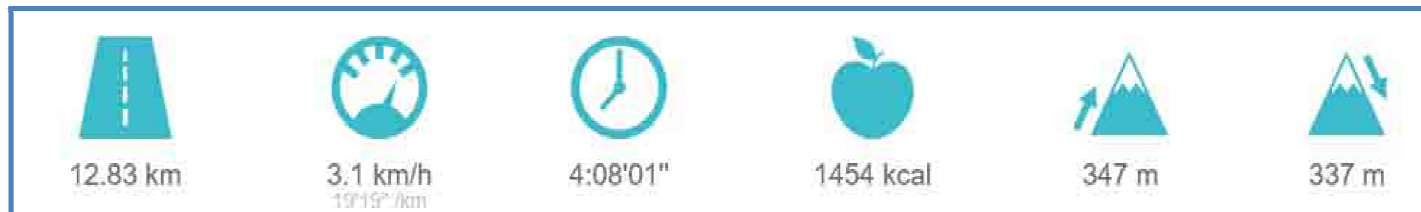
El camí de pujada al Castellvell esta farcit de una bona arbrada i deu ser un lloc fantàstic per escoltar els sons de la natura, si be aquest dia el so era d'un helicòpter que instal·lava línies elèctriques i trencava un silenci del que tots en volíem gaudir.

Arribats al cim, fem la foto del grup tenint de rerefons el castell que domina des de les altures la ciutat de Solsona.

En acabar la foto, comencen a caure unes gotes de pluja. No sembla que vulgui ser res important, però previsors tots, ens posem els impermeables i emprenem la baixada, per un excel·lent camí, que si be esta empedrat, son pedres que no rellisquen i per tant la baixada es fa amb total seguretat.

La pluja no ha sigut res i abans d'arribar abaix, ja no plou. L'honorable **Oriol**, coneixedor de la zona, ens fa creuar la ciutat per uns indrets que ens portaran a passar per davant del restaurant on suggereix dinar per reservar taula. Es tracta del restaurant **Cal Pixarada Xic**. Es reserva taula i continuem fins on hem deixat els cotxes i es fa balanç de les dades tècniques de la caminada, que son aquestes, segons el GPS de l'honorable **Joan**:

Un cop apaivagada la set amb la clara San Miguel 0,0, acompanyada de les patates Corominas, gentilesa de l'honorable **Joan** i nets i polits agafem els cotxes per deixar-los prop del restaurant.

Ens han preparat una taula rodona on ens encabim sense problemes ni estretors els **SET** esforçats Caminaires. El menú es compona, entre altres coses de arròs amb bolets o arròs a la cubana o cabdells i de segon la botifarra amb mongetes o les mandonguilles amb tomàquet. De postres gelats, crema catalana i alguna cosa més que no recordo; cafès per tothom que hem cantat a la senyoreta que ens servia, donat que el encarregat habitualment de demanar-ho, l'honorable **Pep**, avui no ha pogut acompanyar-nos en la sortida.

L'honorable **Guifré** presenta una moció, tot just seure a la taula, demanant intercanviar opinions i experiències de series televisives i oferint a tots el Caminaires un servei per facilitar series a qui vulgui si se li facilita una memòria portable, el que porta immediatament a un aclariment de perquè les memòries tenen capacitats de 2, 4, 8, 16, 32, etc. Gb; l'honorable **Guifré**, un pou de saviesa infinit, ho explica de forma entenedora per tothom. La moció es aprovada per unanimitat, fins i tot per un escèptic de les series com es l'honorable **Alfons**.

A l'hora de demanar el compte, ha agafat la responsabilitat del números l'honorable **Oriol**; sigui perquè no té la practica o per afalagar-nos a tots, ens demana 12 Eur per cap, incloent-hi els cafetons del matí. Sortim prou contents!

Encara ens dona temps de fer una petita volta per la part antiga de Solsona, sempre sota els impagables bons oficis com a guia de l'honorable **Oriol**, abans d'agafar el cotxes i tornar a casa.

Son als volta'ns de les 6 de la tarda quan s'arriba a casa, després d'una jornada agradable i que hem gaudit del dia i de la companya dels Caminaires que avui s'han arriscat a sortir.

Fins la propera sortida que es farà, independentment de les condicions meteorològiques i del nombre d'assistents, el proper dia 14 d'octubre.